

Nybyggarna på Galå Fjällgård

TEXT: BOSSE YMAN

FOTO: JOACHIM LAGERCRANTZ OCH CHRISTOPH SCHENK

FÄBODVÄGEN MELLAN PERSÅSEN OCH BÖRTNAN är flitigt trafikerad sommartid, då mängder av besökare storögt beskådar ett av Sveriges allra vackraste fäbodområden, strax under Oviksfjällen. Men nu i februari är det ganska glest mellan bilarna och vallarna ligger i vintervila, orört snötäckta. Efter några mil börjar skogen ändra karaktär. Granarna blir allt kortare och glesare och inslaget av björk ökar – det syns att vi närmar oss både fjället och vårt mål: Galå Fjällgård vid Galåbodarna, där Miriam och Christoph Schenk byggt upp sin turistanläggning, mitt i fjällskogen med 11 km till närmaste granne.

Om någon sagt till Christoph i början av 90-talet att han i framtiden skulle driva en stugby i södra Jämtland, hade han nog skrattat gott. Nog hade han väl planer på att så småningom lämna den lilla by några mil från Nürnberg i Bayern där han växte upp. Och visst gillade han fjällvärlden – hans föräldrar tog honom med till Alperna både om sommaren och vintern. Men hans plan var att utbilda sig till civilekonom och skaffa sig ett någorlunda välbetalt jobb med stadsplanering, eller i tysk industri.

Detsamma gällde Miriam från byn strax bredvid, som Christoph träffade på högskolan i Nürnberg. Hon var uppvuxen med skogen bara något hundratal meter från huset och var van att tillbringa stora delar av sin lediga tid i naturen. Men om någon sagt till henne att hon om drygt ett decennium skulle föda sitt första barn i Östersund efter en vådlig tur i snöstorm på svenska fjällvägar, skulle hon nog bara ha ruskat på huvudet.

Men ödet ville något annat. När Christoph var i tonåren hade han rest till Skandinavien med några kompisar, av en ren tillfällighet. Sommaren 1997 frågade han Miriam om hon hade lust att följa honom på en ny resa till Sverige.

Norrskan över Galåbodarna

Nybyggarna på Galå Fjällgård

– Han ville visa mig vad han hade hittat, säger Miriam. Och han lyckades få mig tillräckligt nyfiken för att följa med.

Det blev en rundresa i Jämtland och Härjedalen – Sonfjällsområdet, Flatruet, Ljungdalsfjällen.

– Efter att ha åkt mellan Storsjö och Åsarna skrev vi på en lista om att få vägen belagd, minns Christoph. Men naturen var helt underbar.

Att säga att de gillade vad de såg är en klar underdrift. Miriam och Christoph blev närmast bergtagna!

När det blev dags för examensarbeten, hade de hunnit göra flera resor till södra Norrlands fjälltrakter. Och de började känna en allt större längtan efter att slå sig ned och skapa en ny tillvaro i denna förunderligt fina miljö. Frågan var på vilket sätt.

– Vi funderade först på att köpa en gård och driva camping, berättar Christoph. Så vi började leta efter en lämplig fastighet – vi hade som enda krav att den skulle ligga fjällnära. Både Miriam och jag ville kunna vandra och åka

skidor på fjället – känslan när man kommer upp på kalvfället är så enorm att den knappast går att beskriva...

Och när de fick ta emot sina diplom som färdiga civil-ekonomer 2001 så var de lagfarna ägare till en 22 hektar stor skogsfastighet i Galåbodarna vid Oviksfjällens fot.

– Vi hittade fastigheten på Hemnet, berättar Miriam. Det var ju ren skogsmark, men vi såg möjligheten att skapa en turistanläggning här, ett par kilometer fågelvägen från kalvfället.

Fastigheten var obebyggd men el och telefon fanns framdraget någon kilometer bort. Fäbodvägen anslöt till deras fastighet och tillät trafik året runt. När så Bergs kommun lämnade positivt förhandsbesked för bygglov slog Christoph och Miriam till.

– Vi hade väl börjat lära oss lite svenska, skrattar Miriam. Men köpekontraktet satte vi oss och översatte, ord för ord. Medan Christoph satte igång med att avverka skogen på en av de 22 hektaren, jobbade Miriam på ett tyskt industriföretag, för att få in så mycket pengar som möjligt till projektet.

Tittar jag ut genom fönstret och ser naturen omkring mig, så vet jag att jag är på rätt plats!

– Det var nog många som var skeptiska, tror Christoph. De där tyskarna i Galåbodarna var nog antingen skvatt galna eller utrustade med väldigt mycket pengar. Men de förstod så småningom att vi var ingetdera.

De följande åren var fyllda av arbete. Lönearbete under vinterhalvåret varvades med byggande under sommaren. Så mycket som möjligt gjorde de själva, för att hålla kostnaderna nere. Bygde väg och grävde för el, vatten och avlopp. Först ett tillfälligt boende åt sig själva – timmerstommen köpte de av ett husföretag i Härjedalen, men annars var det Christoph och Miriam som sågade och spikade.

– Vi firade Christophs 30-årsdag med att resa takstolarna, berättar Miriam.

En maskinhall stod näst i tur, och därpå tre uthyrningsstugor och en grillkåta. Ett härbre med garage är påbörjat, liksom en serveringsbyggnad. Ett nytt boningshus ska det också bli. Och en vedeldad bastu. Men sen får det räcka ett tag.

– Vi har aldrig ångrat oss, säger Christoph. Men det har varit enormt mycket jobb – sju dagar i veckan och 8-10 timmar om dagen. Om vi vetat hur mycket arbete det inneburit skulle vi förmodligen aldrig någonsin ha gett oss in på detta. Men för varje steg man kommer vidare, känner man glädje och stolthet över vad man åstadkommit. Det är nog svårt att rekommendera vårt koncept till andra – vi skulle ha haft mera kapital, så vi kunnat få hjälp med allt byggande.

Vintern 2006 stod hur som helst två uthyrningsstugor klara och Christoph och Miriam tog emot sina allra första gäster. De riktar in sig både mot den svenska och den tyska marknaden och marknadsför sig via Internet.

– Vi vet att det finns en stor efterfrågan i Tyskland på fräscha och fullt utrustade stugor mitt i vildmarken. En vit snösemester står högt på önskelistan hos många tyskar – men man kräver full standard.

NÄR VI BESÖKER Galå Fjällgård är två av de tre stugorna uthyrda – en tysk och en dansk familj har hittat hit, trots att det är mitten av februari.

– Många som kommer är bara ute efter lugn och ro, säger Miriam.

Varje årstid har sitt utbud. Fiske och fjällvandring på sommaren. Skidåkning, snöskoter och snöskovandring på vintern. Skoterleden Svenstavik – Arådalen – Gräftåvallen passerar Galåbodarna och Christoph och Miriam räknar med att deras anläggning ska bli ett besöksmål längs leden. Campinggäster är också välkomna sommartid.

Trots att de bara haft anläggningen öppen i några år, har de lyckats nå en jämn beläggning över året. Och det är en utveckling som de båda civilekonomerna är nöjda med.

– Men det ska bli ännu bättre – vi ska fortsätta att utveckla våra produkter, så vi kan erbjuda riktigt fina upplevelser och ännu mer service till våra gäster.

För ett år sedan föddes Hannes – familjen Schenks första barn. Miriam fick åka in till förlossningsavdelningen vid Östersunds sjukhus mitt i den vinterns värsta snöoväder.

– Visst var jag lite orolig innan om vi skulle hinna in i tid, säger Miriam. Men det gick bra.

Nu ska Hannes snart skolas in på dagis i Kövra, tre mil från deras anläggning.

– Självklart finns det olägenheter med att bo ensamma vid fjället, säger Miriam. Men det finns så många saker som uppväger. Tittar jag ut genom fönstret och ser naturen omkring mig, så vet jag att jag är på rätt plats! ■